

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ, הָרִי פְּרִשׁוּהָ הַחֲבָרִים עַל מִלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת, שֶׁהֵם אָמְרוּ אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה אַחֵר שֶׁהָיוּ יוֹדְעִים מֵה שֶׁהָיָה וּמֵה שֶׁעָתִיד לִהְיוֹת. וְהֵם הָיוּ יוֹדְעִים שֶׁהָיָה עָתִיד לַחֲטָא, וְלִמָּה רָצָה לַעֲשׂוֹת לוֹ? וְלֹא עוֹד, אֲלָא עֲזָא וְעֲזָא לֹא הָיוּ מְקַטְרָגִים עֲלָיו בְּזִמְנָן שֶׁאִמְרָה הַשְׂכִּינָה לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נַעֲשֶׂה אָדָם.

אָמְרוּ, מֵה אָדָם וַתְּדַעְהוּ, מֵה אִתָּה רֹצֵחַ לַעֲשׂוֹת אָדָם וַתְּדַעְהוּ, וְעָתִיד לַחֲטָא לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁתּוֹ שֶׁהָיָה חֲשָׁף, שֶׁהָאֹר הוּא זָכָר, הַחֲשָׁף נִקְבָּה, הַשְׂמָאל חֲשָׁף שֶׁל בְּרִיאָה. בְּאוֹתוֹ זִמְנָן אִמְרָה לוֹ הַשְׂכִּינָה, בְּזֶה שֶׁאַתָּם מְקַטְרָגִים, אַתֶּם עָתִידִים לִנְפֹל. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב (בראשית ו) וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, וַחֲשָׁקוּ בָהֶן וַיִּטְעוּ בָהֶן, וַהֲפִילָה אוֹתָם הַשְׂכִּינָה מִקְדָּשָׁתָם.

אָמְרוּ הַחֲבָרִים, אִם כֵּן, עֲזָא וְעֲזָא לֹא מְשַׁקְרִים בְּדִבְרֵיהֶם, שְׂוֹדָאֵי בְּנִקְבָּה הָיָה עָתִיד לַחֲטָא אָדָם. אֲלָא כֵּן אִמְרָה הַשְׂכִּינָה, אַתֶּם שֶׁהַזְדַּמְנִתֶּם לְקַטְרֵג לְפָנֵי יוֹתֵר מִכָּל צָבָא הַמְּרוֹם, אִם אַתֶּם הָיִיתֶם טוֹבִים מֵאָדָם בְּמַעֲשֵׂיכֶם, נֹאֵה לָכֶם לְקַטְרֵג עֲלָיו. אֲבָל אִם הוּא עָתִיד לַחֲטָא עִם אִשָּׁה אַחֶת, אַתֶּם בְּנָשִׁים רַבּוֹת, כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם) וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם. בְּנוֹת הָאָדָם וְלֹא בֵּת הָאָדָם. וְלֹא עוֹד, אֲלָא אִם אָדָם חוֹטָא, הָרִי הַקָּדִים לוֹ תִּשׁוּבָה לְחֹזֵר לְרַבּוֹנוֹ וּלְהַתְפַּקֵּן בְּמֵה שֶׁחָטָא.

אָמְרוּ לוֹ הַחֲבָרִים, אִם כֵּן לָמָּה כָּל זֶה? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְחֲבָרִים, אִם לֹא הָיָה כֵּן שֶׁבִּרְאָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵצֵר טוֹב וַיֵּצֵר הָרַע שֶׁהֵם אוֹר וְחֲשָׁף, לֹא הָיְתָה זְכוּת

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ, הָאֱוֹקְמוּהָ חֲבָרִיא עַל מִלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת, דְּאֵנּוֹן אָמְרוּ הָאֵי קָרָא, אָמְרוּ לִיה בְּתֵר דִּהּוּ יִדְעִין מֵה דִּהּוּה וּמֵה דְעָתִיד לְמַהּוּ. וְאֵנּוֹן הוּוּ יִדְעִי דִּהּוּה עָתִיד לְמַחְטִי. וְאֵמָי בְּעִי לִיה לְמַעַבְד. וְלֹא עוֹד אֲלָא עֲזָא וְעֲזָא לֹא הוּוּ מְקַטְרָגִין עֲלֵה זִמְנָא דְאִמְרָה שְׂכִינְתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נַעֲשֶׂה אָדָם.

אָמְרוּ (תהלים קמד ג) מֵה אָדָם וַתְּדַעְהוּ. מֵה אֶת בְּעִי לְמַעַבְד אָדָם וַתְּדַעְהוּ וְעָתִיד לְמַחְטִי קִמְךָ בְּאַתְתָא דִּילָה דְאִיהִי חֲשָׁף. דְּאֹר אִיהוּ דְכוּרָא. חֲשָׁף נִוְקָבָא. שְׂמָאֲלָא חֲשָׁף דְבְרִיאָה, בְּהִהוּא זִמְנָא שְׂכִינְתָא אִמְרָת לֹון בְּהִיא דְאִתּוֹן מְקַטְרָגִין אִתּוֹן עָתִידִין לְמִנְפֹל. הִדָּא הוּא דְכִתִּיב (בראשית ו ב) וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם. וַחֲשָׁקוּ בָהֶן וַיִּטְעוּ בָהֶן וַאֲפִיל לֹון שְׂכִינְתָא מִקְדָּשָׁה דִּילָהוֹן.

אָמְרוּ חֲבָרִיא אֵי הָכִי עֲזָא וְעֲזָא לֹא מְשַׁקְרִין בְּמִלּוּלֵיהוּ. דְּוִדָּאֵי בְּנוֹקְבָא הָיָה עָתִיד לְמַחְטִי אָדָם. אֲלָא הָכִי אִמְרָת שְׂכִינְתָא אִתּוֹן דְּאִזְדַּמְנִתּוֹן לְקַטְרֵגָא קְדָמִי יִתִּיר מִכָּל צָבָא מְרוֹם, אִם אִתּוֹן הוֹיִתּוֹן שְׂפִירִין מֵאָדָם בְּעוֹבְדֵיכּוּ, יָאוּת לָכוּ לְקַטְרֵגָא עֲלֵה. אֲבָל אִם הוּא עָתִיד לְמַחְטִי בְּאַתְתָא חִדָּא אִתּוֹן בְּנָשִׁין סְגִיאִין. כִּמָּא דְאַתְמַר (שם ו) וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם. בְּנוֹת הָאָדָם וְלֹא בֵּת הָאָדָם. וְלֹא עוֹד אֲלָא אִם אָדָם חָב הָאֱוֹקְדִימִית לִיה תִּשׁוּבָה לְאַחֲזָרָא לְמֵאֲרָה וּלְאַתְתָּקְנָא בְּמָא דְחָב.

אָמְרוּ לִיה חֲבָרִיא אִם כֵּן אִמָּי כָּלִי הָאֵי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְחֲבָרִיא אֵי לֹא הָיָה הָכִי דְבִרְאָה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יֵצֵר הַטּוֹב וַיֵּצֵר הָרַע דְּאֵנּוֹן אוֹר וְחֲשָׁף, לֹא הָיָה זְכוּ וְחֻבָּה לְאָדָם

דְּבִירָאָה. אֵלָא בְּגִין דְּאַתְבָּרִי מִתְּרוּיָהּ. וּבְגִין דָּא (דברים ל טו) רָאָה נְתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמָּוֶת וְאֶת הָרָע (שם יט), וּבְחִרְתָּ בְּחַיִּים. אָמְרוּ לִיהּ וְעוֹד אֲמַאי כָּלִי הָאִי. לָא הָוָה אֶתְבָּרִי לְמִיחַב קָדָם יְהוָה, וְלָא לְגִרְמָא כָּל מָה דְּגָרִים לְעֵלָא, וְלָא הָוָה לִיהּ לָא עֲנָשׁ וְלָא שְׁכָר.

אָמַר חֲבֵרִיא מִן הַדִּין הָוָה לְמַבְרִי לִיהּ בְּגִין דְּאוֹרִיתָא בְּגִינָה אֶתְבָּרִיאַת דְּכְתִיב בָּהּ אֲגָרָא לְצַדִּיקָא וְעֲנָשָׁא לְרָשָׁעִיא. וְלָא הָוָה אֲגָרָא לְצַדִּיקָא וְעֲנָשָׁא לְרָשָׁעִיא, אֵלָא בְּגִין אָדָם דְּבִירָאָה (ישעיה מה יח) לָא תְהוּ בְּרָאָה לְשִׁבְתָּ יִצְרָה. אָמְרוּ וְדַאי כָּעֵן שְׁמַעְנָא מָה דְּלָא שְׁמַעְנָא עַד הַשְׁתָּא. דְּוְדַאי לָא בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלֵתָא דְּלָאוּ הוּא צְרִיךְ.

וְלָא עוֹד אֵלָא אוֹרִיתָא דְּבִירָאָה אִיהִי לְבוּשָׁא דְּשְׂכִינְתָּא. אִם אָדָם לָא הָיָה עֲתִיד לְהַבְרָא, הָיְתָה הַשְׂכִּינָה בְּלִי כְסוּי, כְּמוֹ עֲנִי. וּמִשּׁוּם זֶה, כָּל מִי שְׁחוּטָא כְּאֵלוּ הַפְּשִׁיט אֶת הַשְׂכִּינָה מִלְּבוּשָׁה, וְזֶהוּ עֲנָשׁוֹ שֶׁל אָדָם. וְכָל מִי שְׁמַקְנִים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה, כְּאֵלוּ הַלְבִּישׁ אֶת הַשְׂכִּינָה בְּמִלְּבוּשֶׁיהָ. וּמִשּׁוּם זֶה פִּרְשׁוּהָ בְּכִסּוּי שֶׁל צִיצִית (שמות כב) כִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבָדָה הִיא שְׁמָלְתָהּ לְעֵרוֹ בְּמָה יִשְׁכַּב, בְּגָלוֹת, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ.

בָּא וְרָאָה, הַחֲשֹׁף הוּא הַשְּׁחֹר שֶׁל הַתּוֹרָה, הָאוֹר הַלְבֵּן שֶׁל הַתּוֹרָה. וּכְשֶׁאוֹתוֹ הָאוֹר מִתְלַבֵּשׁ בַּחֲשֹׁף, נֶאֱמַר בַּתּוֹרָה שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱמַר (שיר השירים א). וּכְשֶׁמִּסְתַּלֵּק מִשָּׁם אוֹר שֶׁהוּא לְבָן, הִיא אוֹמֶרֶת אֵל תִּרְאֵנִי שְׂאֵנִי שְׁחִרְחֶרֶת. וְהַתּוֹרָה כְּמוֹ בֵּת הָעֵץ שֶׁהִיא שְׁחוּרָה וְיָקָה כְּאוֹר שְׂמֵאִיר בָּהּ, וּמִשּׁוּם זֶה בֵּת הָעֵץ וְהָאוֹר הַמֵּאִיר בָּהּ אָמַר דָּוִד (תהלים כו) ה' אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אֵירָא. אוֹרִי - אוֹר י', שֶׁהִיא בֵּת

דְּבִירָאָה. אֵלָא בְּגִין דְּאַתְבָּרִי מִתְּרוּיָהּ. וּבְגִין דָּא (דברים ל טו) רָאָה נְתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמָּוֶת וְאֶת הָרָע (שם יט), וּבְחִרְתָּ בְּחַיִּים. אָמְרוּ לִיהּ וְעוֹד אֲמַאי כָּלִי הָאִי. לָא הָוָה אֶתְבָּרִי לְמִיחַב קָדָם יְהוָה, וְלָא לְגִרְמָא כָּל מָה דְּגָרִים לְעֵלָא, וְלָא הָוָה לִיהּ לָא עֲנָשׁ וְלָא שְׁכָר.

אָמַר חֲבֵרִיא מִן הַדִּין הָוָה לְמַבְרִי לִיהּ בְּגִין דְּאוֹרִיתָא בְּגִינָה אֶתְבָּרִיאַת דְּכְתִיב בָּהּ אֲגָרָא לְצַדִּיקָא וְעֲנָשָׁא לְרָשָׁעִיא. וְלָא הָוָה אֲגָרָא לְצַדִּיקָא וְעֲנָשָׁא לְרָשָׁעִיא, אֵלָא בְּגִין אָדָם דְּבִירָאָה (ישעיה מה יח) לָא תְהוּ בְּרָאָה לְשִׁבְתָּ יִצְרָה. אָמְרוּ וְדַאי כָּעֵן שְׁמַעְנָא מָה דְּלָא שְׁמַעְנָא עַד הַשְׁתָּא. דְּוְדַאי לָא בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלֵתָא דְּלָאוּ הוּא צְרִיךְ.

וְלָא עוֹד אֵלָא אוֹרִיתָא דְּבִירָאָה אִיהִי לְבוּשָׁא דְּשְׂכִינְתָּא. אִם אָדָם לָא הָיָה עֲתִיד לְמַבְרִי הָיְתָה שְׂכִינְתָּא בְּלָא כְּסוּיָא כְּגוֹנָא דְּעֲנִי. וּבְגִין דָּא כָּל מָאן דְּחָב כְּאֵלוּ הַפְּשִׁיט לְשְׂכִינְתָּא מִלְּבוּשָׁהּ, וְהִיא אִיהִי עוֹנָשָׁא דְּאָדָם. וְכָל מָאן דְּמַקְנִים פִּיקוּדָא דְּאוֹרִיתָא כְּאֵלוּ הוּא לְבִישׁ לְשְׂכִינְתָּא בְּמִלְּבוּשָׁהּ. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ בְּכִסּוּיָא דְּצִיצִית, (שמות כב כו) כִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבָדָה הִיא שְׁמָלְתָהּ לְעֵרוֹ בְּמָה יִשְׁכַּב בְּגָלוֹתָא וְהִיא אוֹקְמוּהָ.

תָּא חֲזִי חֲשֹׁף אִיהִי אֲפָמוּ דְּאוֹרִיתָא אוֹר תְּרוּרָה דְּאוֹרִיתָא. וְכֵד הֵהוּא אוֹר מִתְלַבֵּשׁ בַּחֲשֹׁף, אֲתַמַּר בְּאוֹרִיתָא שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱמַר (שיר השירים א) וְכֵד אִסְתַּלֵּק מִתַּמֶּן אוֹר דְּאִיהִי תְרוּרָה, אִיהִי אוֹמֶרֶת אֵל תִּרְאֵנִי שְׂאֵנִי שְׁחִרְחֶרֶת. וְאוֹרִיתָא כְּגוֹנָא דְּבֵת עֵינָא דְּאִיהִי אֲפָמָא וְשְׁפִירָא בְּאוֹר דְּנִהִיר בִּיהּ. וּבְגִין בֵּת עֵינָא וְאוֹר דְּנִהִיר בָּהּ אָמַר (דף קלו ע"ב) דָּוִד (תהלים כו א) ה' אוֹרִי וְיִשְׁעִי

תענ

לשנה אחת:
כז אלול

ספר הוֹרֵה

ג' שנים-ש"ג:
כא אלול

עין. ושני גונים יש לה, אור
מבפנים וחשך מבחוץ להיות
שולט בהם על כל הקלפות. זהו
שכתוב ומלכותו בכל משלה.
בלבוש של אור היא שולטת על
כל אותם שנאמר בהם ולכל בני
ישראל הנה אור במושבתם,
ובלבוש שחר שולטת על
הרשעים שנאמר בהם ורשעים
בחשך ידמו.

ועוד, שהאור הוא מצד הימין,
שהוא אור היום הראשון שנאמר
בו יהי אור, זה אברהם, ויקרא
אלהים לאור יום. החשך מצד
השמאל של יצחק, שהוא היום
השני, שנאמר בו ותכהין עינו
מראת. ולחשך קרא לילה וגו'.
אדם, זה יעקב, התלבש בשניהם,
באור של הימין ובחשך של
השמאל.

ובשניהם העמוד האמצעי הוא
עמוד הענן יומם ועמוד האש
לילה, שמאיר בשניהם. זהו
שכתוב (שמות יג) לא ימיש עמוד
הענן יומם ועמוד האש לילה
לפני העם וגו'. הענן מהצד שלו
מים. החשך מהצד שלו אש.
העמוד הוא השלום ביניהם. זהו
שכתוב (איוב כה) עשה שלום
במרומו. וכשהוא באמצע, ולא
קרב זה אל זה כל הלילה. לא
קרב המים לאש, ולא אש למים.
כמו שהוא הפריד ביניהם, זוהי
מחלקת לשם שמים, הלל
ושמאי.

בנגדם שני אמוראים ברקיע -
מיכאל וגבריאל, ושר שלום
מכריע ביניהם, שהוא נוריאל
אוריאל. אוריאל נקרא מצד של
הימין, נוריאל מצד השמאל,
והוא אדם שלמטה, מטטרו"ן
שמו, ששולט על כל בעלי
המשנה. זהו שכתוב וירדו בדגת
הים. אלו תלמידי חכמים

ממי אירא. אורי אור י' דאיהי בת עין. ותרינ
גונין אית לה, אור מלגאו וחשך מלבר למיהוי
שלטאה בהו על כל קלפין. הדא הוא דכתיב
(שם קג ט) ומלכותו בכל משלה. בלבושא דאור
איהי שליטת על כל אנון דאתמר בהון (שמות ו
כג) ולכל בני ישראל הנה אור במושבתם.
ובלבוש אפמא שליטת על חיביא דאתמר בהו
(ש"א ב ט) ורשעים בחשך ידמו.

ועוד אור איהי מסטרא דימינא דאיהו אור
יום קדמאה דאתמר ביה (בראשית א ג) יהי
אור, דא אברהם ויקרא אלהים לאור יום.
חשך מסטרא דשמאלא דיצחק דאיהו יום
תנינא דאתמר ביה (שם כז א) ותכהין עינו מראת.
ולחשך קרא לילה וגו'. אדם דא יעקב אתלבש
בתרניהו באור דימינא ובחשך דשמאלא.

ובתרוניהו עמודא דאמצעיתא איהו עמוד הענן
יומם ועמוד האש לילה דנהיר
בתרוניהו. הדא הוא דכתיב (שמות יג כב) לא ימיש
עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם.
ענן מסטרא דילה מיא. חשך מסטרא דילה
אשא. עמוד איהו שלום ביניהו. הדא הוא
דכתיב (איוב כה ב) עשה שלום במרומו. וכד איהו
באמצעיתא (שמות יד כ) ולא קרב זה אל זה כל
הלילה. לא קריב מיא לאשא, ולא אשא למיא.
דאיהו אפריש ביניהו האי איהו מחלקת לשם
שמים כגון הלל ושמאי.

לקבליהו תרינ אמוראי ברקיעא מיכאל
וגבריאל ושר שלום מכריע ביניהם
דאיהו נוריאל אוריאל. אוריאל אתקרי
מסטרא דימינא. נוריאל מסטרא דשמאלא.
ואיהו אדם דלתתא מטטרו"ן שמה דשליט
על כל מארי מתניתין. הדא הוא דכתיב (בראשית
א כו) וירדו בדגת הים. אלין תלמידי חכמים

שמתרבים בים התורה שיוֹרשים
משם וכו'.

בראשית ב' א' ש"ת, וזה
מטרו"ן אות בצבאו, ובשכילו
נאמר (בראשית ד') וישם ה' לקין
אות, להגן עליו. מה שהיה הולך
נע ונד בגלגול, נעשה נוד. מיד
וישב בארץ נוד קדמת עדן. וזו
אות ברית המילה שקנא על של
אחיו, משום שנולד מהול.
ובאיזה מקום זכה לו? בקיני,
משום ששם חזר בתשובה ויצאו
ממנו בניו שנקנסו לגן עדן,
ומשום זה וישב בארץ נוד קדמת
עדן.

אחר כך עשה תולדות מצד הרע,
והתפשטו בגלגולים בעולם,
ועליהם נאמר וידע קין את אשתו
ותהר ותלד את חנוך. חנוך מהצד
של קין, וזה יצר הרע, חנוך לרע.
ויש חנוך מהצד של אנוש, שהוא
יצר הטוב, חנוך לטוב, ונאמר בו
(שם ה') ויתהלך חנוך את האלהים
ואיננו כי לקח אתו אלהים. וזה
חנוך שנהפך בשרו ללפיד אש.
ושלשה הם: אדם, שת, אנוש.
מאנוש התייחסו כל הדורות. זהו
שכתוב אז הוחל לקרא בשם ה'.
משם התפשטו כל הגלגלים של
הצדיקים. חנוך שיצא מאנוש
הוא מטרו"ן שנהפך בשרו
ללפיד אש, והוא נוריאל, ועל
שניהם נאמר והחיות רצוא ושוב.
רצוא זה נוריאל. ושוב
מטרו"ן, כך עולים בחשבון.
כמראה הבזק, אלא הוא כמראה
הקשת אשר יהיה בענן, שנאמר
בו (בראשית ט') והיה בענני ענן על
הארץ ונראתה הקשת בענן,
ובשכילו נאמר (שם) ולא יהיה עוד
המים למבול לשחת כל בשר,
משום שהתהפך ללפיד אש. וכל
המלאכים הממנים על הנשמות
של הגלגולים הם משם.

דמתרפין בימא דאורייתא דירתי מתמן וכו'.
בראשית ב' א' ש"ת ודא מטט'רון אות בצבא
דילה. ובגינה אתמר (בראשית ד טו) וישם
ה' לקין אות. לאגנא עליה מה דהיה אזיל נע
ונד בגלגולא, אתעביד נוד. מיד (שם ד טז) וישב
בארץ נוד קדמת עדן. ודא אות דברית מילה
דקנא עליה דאחיה בגין דנולד מהול. ובאן
אתר זכה ליה בקיני בגין דחזר תמן בתויבתא
ונפקו בנוי מנה דעאלו לגן עדן. ובגין דא
וישב בארץ נוד קדמת עדן.

דביתר עביד תולדין מסטרא דרע, ואתפשטו
בגלגולין דעלמא. ועליהו אתמר (שם ד
) וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך.
חנוך מסטרא דקין ודא יצר הרע חנוכא לביש.
ואית חנוך מסטרא דאנוש דאיהו יצר הטוב
חנוכא לטב. ואתמר ביה (שם ה כב) ויתהלך חנוך
את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים. ודא
חנוך דנהפך בשריה ללפיד אש.

ותרתא אנון אדם שת אנוש. אנוש מתמן
אתיחסו כל דרין. הדא הוא דכתיב
(שם ד כו) אז הוחל לקרא בשם ה'. מתמן אתפשטו
כל גלגולין דצדיקיא. חנוך דנפק מאנוש איהו
מטרו"ן דנהפך בשרו ללפיד אש ואיהו
נוריאל. ועל תרויהו אתמר (יחזקאל א יד) והחיות
רצוא ושוב. רצוא זה נוריאל. ושוב
מטרו"ן הכי סלקי בחשבון. כמראה הבזק
אלא איהו (שם כח) כמראה הקשת אשר יהיה
בענן. דאתמר ביה (בראשית ט יד) והיה בענני ענן
על הארץ ונראתה הקשת בענן. ובגינה אתמר
(שם טו) ולא יהיה עוד המים מבול לשחת כל
בשר. בגין דאתהפך ללפיד אש. וכל מלאכין
דממנן על נשמתין דגלגולין מתמן הוו.

וְעוֹד כְּמֵרָאָה הִקְשֵׁת, עָלֶיהָ אֶתְמַר לְמִשָּׁה (שמות כה מ) וּרְאָה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֶתָּה מְרָאָה בָּהֶר. כְּמֵרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה ה' אֶת מִשָּׁה בֶּן עֲשָׂה אֶת הַמִּנְחָה (במדבר ח ד). וְדָא מְטַטְרוּ"ן, מ' דִּילָה מְנוּרָה. נוֹרִיאַל נוֹר דְּלִיק וְהוּא ט"ט (דברים ו ח) וְהָיוּ לְטֻטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וְכָלֹא אֶתְפְּשָׁטָא מְאָנוּשׁ וּבְגִין דָּא (בראשית ד כו) אַז הוֹחֵל לְקָרָא בְּשֵׁם ה'.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים (בראשית א). הָאִי קָרָא אֶתְפְּרֵשׁ לְשַׁבְּעִין אֲנָפִין בְּמָה דְּאוּקְמוּהָ רַבְּנָן שַׁבְּעִין אֲנָפִין לְאוּרִיתָא. בְּרֵאשִׁית בַּת בַּתְחֵלָה אֲמַאי. אֲלֹא הָכִי אוּקְמוּהָ רַבְּנָן דְּמַתְּנִיתִין בַּת בַּתְחֵלָה סִימָן טוֹב לְבָנִים. וּמַאי נִיהוּ אֵלֶיךָ שִׁית סְפִירָן דְּכָלִילָן בְּעֵמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא דְּאֶתְמַר עָלֶיהָ (שמות לא יז) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וְאֲנֹן שִׁית זְמָנִין טוֹב דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית. וּבִיּוֹמָא תְּלִיתָא תָּרִין זְמָנִין טוֹב. חַד דְּיוֹמָא תַנְנָא דְּבְרֵאשִׁית, וְחַד דְּיוֹמָא תְּלִיתָא. וְאֲנֹן (דברי הימים א כט יא) הִגְדֵּלָהּ וְהַגְבֹּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנֶּצֶחַ וְהַהוֹד כִּי כָל. דְּאִיהוּ צָדִיק. וְהָאִי בַת אִיהִי שְׂכִינְתָא תְּתָא מַלְכוּת הַקֹּדֶשׁ, עֲשִׂירָא לְתַשְׁעָה, וְשִׁבְעֵאָה לְשִׁית, וּרְבִיעֵאָה לְתַלְתָּ אֲבָהֶן, וְתַמִּינָא לְשִׁבְעֵאָה חַג שְׁמִינִי עֲצָרָת.

וְאִיהִי בַת קוֹל רְבִיעֵאָה לְתַלְתָּ דְּרִגִין דְּהָיוּ מִשְׁתַּמְּשִׁים בְּהוּן יִשְׂרָאֵל בְּאַרְעֵהוּן וְאֲנֹן תוֹרָה. נְבוּאָה. רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. בַּת קוֹל. וְכָלֵהוּ כָלִילָן בְּהַ בְּמַלְכוּת קְדִישָׁא, אִיהִי תוֹרָה מְסֻטָּרָא דְּעֵמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא (תהלים יט ח) תוֹרַת ה' תְּמִימָה. וְאִיהִי נְבוּאָה מְסֻטָּרָא דְּנֶצֶחַ וְהוֹד דְּאֲנֹן תָּרִי נְבִיאִי קְשׁוּט, בְּכָל צוּרוֹת וּמֵרָאוֹת וּדְמִיוֹנוֹת וְחִזְיוֹנוֹת דְּנְבִיאִי, כָּלֵהוּ רְשִׁימִין בְּבַת

וְעוֹד כְּמֵרָאָה הִקְשֵׁת, עָלֶיהָ אֶתְמַר לְמִשָּׁה לְמִשָּׁה (שמות כה) וּרְאָה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֶתָּה מְרָאָה בָּהֶר. כְּמֵרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה ה' אֶת מִשָּׁה בֶּן עֲשָׂה אֶת הַמִּנְחָה (במדבר ח ד). וְדָא מְטַטְרוּ"ן, מ' שְׁלוֹ מְנוּרָה. נוֹרִיאַל אֲשֶׁר דּוֹלְקָת, וְהוּא ט"ט, וְהָיוּ לְטֻטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וְהַכֵּל נִתְפַּשֵּׁט מְאָנוּשׁ, וּמִשׁוּם זֶה אַז הוֹחֵל לְקָרָא בְּשֵׁם ה'.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים (בראשית א). הָאִי קָרָא אֶתְפְּרֵשׁ הַזֶּה הַתְּפִרָּשׁ לְשַׁבְּעִים פְּנִים בְּמָה שְׁפִרְשׁוּהוּ רַבּוֹתֵינוּ שַׁבְּעִים פְּנִים לְתוֹרָה. בְּרֵאשִׁית בַּת בַּתְחֵלָה, לְמָה? אֲלֹא כֹּךָ פִּרְשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ שֶׁל הַמִּשְׁנָה, בַּת תְּחֵלָה - סִימָן טוֹב לְבָנִים. וּמַהוּ? אֵלֶּיךָ שֶׁל הַסְּפִירוֹת שְׁכָלִילוֹת בְּעֵמּוּד הָאִמְצָעִי, שְׁנֵאֲמַר עָלֶיהָ (שמות ב) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. וְהֵם שֵׁשׁ פְּעָמִים טוֹב שְׂכִינְתָּה בְּרֵאשִׁית. וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּעָמִים כִּי טוֹב, אֶחָד שֶׁל הַיּוֹם הַשְּׁנִי שֶׁל בְּרֵאשִׁית, וְאֶחָד שֶׁל הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי. וְהֵם (דברי הימים א כט) הִגְדֵּלָהּ וְהַגְבֹּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנֶּצֶחַ וְהַהוֹד כִּי כָל, שֶׁהוּא הַצָּדִיק. וְהַבַּת הַזֶּה הִיא הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתוֹנָה, מַלְכוּת הַקֹּדֶשׁ, הַעֲשִׂירִית לְתַשְׁעָה, וְהַרְבִּיעִית לְשִׁשָּׁה, וְהַרְבִּיעִית לְשִׁלְשֶׁת הָאֲבוֹת, וְשְׁמִינִית לְשִׁבְעָה, חַג שְׁמִינִי עֲצָרָת.

וְהָאִי בַת קוֹל, הַרְבִּיעִית לְשִׁלְשֶׁת הַדְּרָגוֹת שֶׁהִיוּ מִשְׁתַּמְּשִׁים בָּהֶם יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצָם, וְהֵם: תוֹרָה, נְבוּאָה, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, בַּת קוֹל. וְכָלֵם כָּלִילוֹת בְּמַלְכוּת הַקֹּדֶשׁ, הִיא הַתוֹרָה מְצֻדָּה שֶׁל הַעֲמּוּד הָאִמְצָעִי, תוֹרַת ה' תְּמִימָה. וְהִיא הַנְּבוּאָה מְצֻדָּה שֶׁל נֶצֶחַ וְהוֹד, שֶׁהֵם שְׁנֵי נְבִיאִי אֱמֶת, בְּכָל הַצּוּרוֹת וְהַמֵּרָאוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת